

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.363/2025/4.
A felperes:	felperes neve (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe; dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	alperes neve (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Kurcsics Gerda kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (10. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Győri Törvényszék 5.K.700.183/2025/9. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 70.000 (hetvenezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2021. november 1. és 2024. november 12. közötti időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes hivatásos állományú tagjaként a helységli Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot; működési körzete helység2 és helység3 voltak. Az alperes által kialakított körzeti megbízotti csoport működési körzete ezen kívül helység2, helység3, helység4, helység5, helység6 településekre is kiterjedt. A felperes a perbeli időszakban körzeti megbízotti munkaköre ellátása mellett rendszeresen látott el működési körzetén kívüli szolgálati feladatokat [járőr, járőrszolgálat, átkísérés, elővezetés, kísérorri és őrzési, rendezvénybiztosítás, csapatszolgálat, valamint TIK (név1 Központ) általi küldések]. A többletfeladatok ellátása miatt előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője a 08000-101/1688-1/2024.Szü. számú határozatával megalapozatlanságra hivatkozással elutasította.

A kereset és a védírat

[1] A felperes keresetében az alperest 1.410.725 forint megbízási díj és annak 2023. május 6. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. A megbízási díj havi mértékét az illetményalap 100%-ában kérte megállapítani az utolsó hónap kivételével, melyre az illetményalap 50%-ában jelölte meg igényét a tört hónapra való tekintettel. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontjára, valamint a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 21., 24. pontjaira alapította. Hangsúlyozta, hogy a működési körzetből való elvonások rendszeressége és számossága okán többletfeladat-ellátása nem tekinthető eseti jellegűnek; a körzeti megbízotti és járőri feladatok egymástól különböznek. A megbízási díjra alapot adó szolgálatokról a perben kimutatást csatolt.

[2] Az alperes védíratában a kereset elutasítását, illetve a megbízási díjnak a rendvédelmi illetményalap 50%-os minimum mértékében történő megállapítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[2] Az elsőfokú bíróság az alperest késedelmi kamattal növelten 1.410.725 forint megbízási díj és annak törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kötelezte. Indokolása szerint a felperes a megbízási díjra jogosult a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján, mivel rendszeresen nem a kinevezési beosztásába tartozó feladatokat látott el többletfeladatként A belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) 2. melléklete szerint a körzeti megbízott és a járőr külön beosztás, melyek körében végzett egyes feladatokat a KMB Szabályzat 2., 21., 24., 25. pontjai valamint a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (II. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőrszabályzat) 4., 5., 22., 23. pontjai határozzák meg. Ezek alapján a járőrszolgálati és

egyéb járőr jellegű feladatok körzeti megbízotti működési körzeten kívül történő rendszeres ellátása nem tartozik a felperes beosztása szerinti feladatai közé. Ezen nem változtatott a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12-i módosítása sem. A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 23. §, 24. § (1) bekezdése alapulvételével ugyanis a KMB Szabályzat ellentétes értelmezése a 30/2015. BM rendelet 2. melléklete, és a Hszt. sérelmére vezetne. 2023. február 1-jét követően is jogosult a felperes a módosult Hszt. 71. § (1) bekezdése c) pontja alapján a megbízási díjra, mivel a becsatolt – az alperes által sem vitatott – kimutatás alapján megállapítható volt a többletfeladat végzése és a többletterhelés. A követelés összecszerúsége körében a Hszt. 71. § (5) bekezdése alkalmazásával arra jutott, hogy a felperes által előterjesztett díjigény a jelenlegi ár- és értékviszonyok alapján nem eltúlzott, a jogszabályi középértéktől (50%-200%) kevesebb. Értékelte, hogy a felperes körzeti megbízotti feladatai háttérbe szorultak, éveken át a keresetben megjelölt hónapokban elvonták a működési körzetéből, és különböző jellegű többletfeladatokat kellett ellátnia, melyek nagyobb megterheléssel jártak, szélesebb szakismeretet igényeltek, továbbá, hogy a jogszerűtlen munkáltatói utasítás következtében átkísérés elvégzésére is kényszerült. Az utolsó hónapra vonatkozó 50%-os díjmértéket a tört hónapra tekintettel szintén megalapozottnak találta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[3] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Az elsőfokú bíróság által megsértett jogszabályhelyként a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját és (5) bekezdését jelölte meg. Álláspontja szerint a felperes megbízási díjra nem jogosult, ugyanis a peresített időszakban rögzített 171 alkalommal számítva átlagosan havi 4,6 alkalommal látott el a működési körzeten kívül szolgálati feladatokat, melyre a 12 órás szolgálati időben került sor. A KMB Szabályzat 37. pontja szerint a körzeti megbízott a szolgálatteljesítési idejének legalább a 70%-ában közterületi tevékenység ellátására köteles, a járőrszolgálat számára alaptevékenységnek minősül. A két beosztáshoz tartozó feladatok egy részében van átfedés, a Járőrszabályzat közrendvédelmi járőrszolgálati rendelkezései a KMB Szabályzat 2. pontjában meghatározott feladatoknak megfeleltethetők. Ezt támasztja alá a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításának 44. pontja is. A körzeti megbízotti beosztás magasabb beosztásnak minősül, amelyhez magasabb illetmény társul. A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 69. és 70. §-ai a körzeti megbízotti szolgálati formát a járőri szolgálati formától elkülönítik; a 67. § (1) és (2) bekezdései pedig az egyes szolgálati formák közötti átjárhatóságot biztosítják. A felperes a járőrözést, a TIK küldéseket a szervezeti egység, illetőleg a rendőrkapitányság illetékességi területén a Járőrszabályzat alapján járőr szolgálati formában végezte, az e feladatokból fakadó többletterhelés ellentételezése az illetményébe hivatásos pótlék formájában beépítésre került. A felperest a feladatellátással járó esetleges többletterhelésért a Hszt. 157. § (1) bekezdése szerinti hivatásos pótlék és a beosztási illetménye már kompenzálta, így további díjazás nem illeti meg.

[4] A megbízási díj mértékét érintően arra hivatkozott, hogy a perrel érintett többletfeladatok végrehajtása túlszolgálatot nem eredményeztek, amelyből következik, hogy a körzeti megbízotti beosztáshoz tartozó feladatai nem szorultak háttérbe. Az ezen felüli előre

nem tervezhető, ad hoc jellegű feladatvégrehajtások sem jelentettek felperes részére valódi többletterhelést, hiszen ezek szolgálati időben kerültek végrehajtásra. A felperes munkaköri leírása általános munkaköri feladatként rögzíti, hogy közvetlen vezetőjének utasítására köteles a munkaköri leírásban meghatározott feladatokon túl végrehajtani a külön nem nevesített, de a szolgálat tevékenységi körébe tartozó eseti jellegű feladatokat is.

[5] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. A felperes hivatkozott a Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú döntés elvi tartalmára. Álláspontja szerint az alperes nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált. A perbeli időszakban a kinevezése szerinti beosztása alól nem mentesítették, az elvonására nem eseti jelleggel került sor. A körzeti megbízotti és a járőri beosztások különbözőek, az alperes álláspontja a 30/2015. BM rendelettel összeegyeztethetetlen, a két beosztás eltérő munkaköri feladatait két különböző utasítás tartalmazza, a körzeti megbízott feladatait szabályozó norma nem teszi a körzeti megbízott kötelezettségévé a járőrfeladatok ellátását. A járőr a körzeti megbízottnál alacsonyabb fokozat ugyan, de a szolgálatával kapcsolatos egyes egyedi körülmények okán a minimumösszegeznél magasabb megbízási díj indokolt volt.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[6] A fellebbezés nem alapos.

[7] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának és (5) bekezdésének megfelelő alkalmazásával jogszerűen kötelezte az alperest a megbízási díj megfizetésére. Döntésével a másodfokú bíróság egyetértett, a fellebbezésre figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

[8] A felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette. Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A felperes által a perbeli esetben végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján teljesített feladatok, nem a kinevezése szerinti beosztáshoz tartoztak; ezért az elsőfokú bíróság a becsatolt, és az alperes által sem vitatott kimutatás szerint a többletfeladat ellátására helyesen következtetett.

[9] Az elsőfokú bíróság az ítéletében helytállóan mutatott rá, hogy a munkáltató az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; azok meghatározása azonban nem lehet önkényes. A

következetes bírói gyakorlat (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alaptól eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását.

[10] A Kúria határozataiban kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, abból következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezése szerinti beosztáshoz tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem az adott szolgálati beosztáshoz tartozik, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő. A Kúria következetes gyakorlata szerint, amennyiben a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) a beosztásához nem tartozó feladatkört a körzeti megbízotti működési körzetén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel ellátja, többletszolgálatnak minősül, annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.076/2022/4., Kf.VII.45.006/2022/4.).

[11] Az alperes fellebbezésében alaptalanul hivatkozott arra, hogy a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos rendelkezése a felperes munkakörének a járőri munkakörrel történő bővítésére alapot teremtett. A KMB Szabályzat 2022. augusztus 11. napjáig hatályos rendelkezései a 30/2015. BM rendelet 2. mellékletével konform módon értelmezhetően rögzítették, hogy a körzeti megbízott mely sajátos körülmények mellett láthat el és milyen illetékességi területen járőri, járőrszolgálati feladatokat, azaz nem tekintette a munkakör részének egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását, csak részfeladatok ellátásáról rendelkezett. Ezzel szemben az ORFK vezetője a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításával, annak 2. pont b)-c) alpontjai és 44. pontja értelmében – a 25. pontban tett kivétellel –, arra utasította az alárendelt szerveket, hogy a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén tekintsék a körzeti megbízotti munkakör részének a Szolgálati Szabályzat szerinti feladatok ellátását, tehát a járőri, járőrszolgálati feladatok majdnem teljes körének elvégzését. E vonatkozásban a két beosztás munkaköri feladatai között minimális disztinkciót a KMB Szabályzat 2. pont a) alpontja és 25. pontja szerinti feladatok jelentenének. Ennélfogva az alperes a 30/2015. BM rendelet 1. § a) pontja és 2. melléklet 3. pontjába ütközően a körzeti megbízotti beosztás részének tekintette a járőri beosztás feladatainak ellátását. A Jat. 23. §-a szerinti közjogi szervezetszabályozó eszköz a Jat. 24. § (1) bekezdése alapján jogszabállyal, így a 30/2015. BM rendelettel ellentétben nem állhat. Helytállóan utalt tehát az elsőfokú bíróság arra, hogy amennyiben a KMB Szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, miszerint a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, úgy a 30/2015. BM rendelet szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai sérülnének. Ezzel teljesen kiüresedne a körzeti megbízotti beosztás tényleges és lényeges tartalma, amely elsősorban a KMB Szabályzat 2. pont a) alpontja szerinti területen az ott meghatározott feladatok ellátása. Erre figyelemmel a KMB Szabályzat módosítása a körzeti megbízott beosztásához esetlegesen hozzátartozó, korábban megbízási díj megfizetése nélkül teljesítendő járőri, járőrszolgálati részfeladatokat azonosíthatatlanná tette. Mindezek tükrében – a Hszt. és a 30/2015. BM rendelet szabályozásának sérelme nélkül – nem lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi

feladatát. Az elsőfokú bíróság tehát e tekintetben helyes álláspontot foglalt el, amikor a felperes megbízási díj igényét alaposnak találta.

[12] A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának módosítása a hivatásos állomány tagját általános jelleggel a megbízási díjra való jogosultságból nem zárja ki, ezen értelmezéssel a megbízási díj jogintézménye [a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja, valamint (3) bekezdése] valóban kiüresedne. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának ezért csak olyan értelmezése lehet helyes, mely a 71. § (1) bekezdés c) pontja alkalmazásának is teret enged, ellenkező esetben a hivatásos állományú tag ellenszolgáltatás nélkül, lényegében korlátozásoktól mentesen a beosztásához nem tartozó feladat ellátására megbízhatóvá válna. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában és (3) bekezdésében meghatározott többletfeltétellel válik el a megbízási díj az általános szabályozástól; e speciális juttatás megfizetésére vonatkozó jogalkotói szándék a Hszt. 71. §-án keresztül érvényesül, jelesül az, hogy habár a hivatásos szolgálati jogviszony különleges közszolgálati jogviszony, azonban a rendszeresen előforduló, jelentős többletmunka ellátásáért a hivatásos állomány tagjai is ellenszolgáltatásban kell, hogy részesüljenek. Ezt a jogi álláspontot támasztja alá, hogy a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjában a rendszeresen elvégzett jelentős többletmunkára való utalás nem szerepel, azonban e kitétel a 71. §-ban, mint speciális szabályban megtalálható; ezen feltételek teljesülése esetén pedig a megbízási díj jár. Ezzel összefüggésben az elsőfokú bíróság helytállóan tekintette a felperes által a működési körzetén kívül rendszeresen, nagy számban végzett és többféle feladatot felölölő többlettevékenységet jelentős többletmunkavégzésnek.

[13] Az alperesnek a Szolgálati Szabályzattal kapcsolatos, az egyes szolgálati formák közötti átjárhatósággal összefüggésben kifejtett fellebbezési érvelése sem megalapozott. A Szolgálati Szabályzat 67. § (2) bekezdésében foglaltak sem jelentik azt, hogy a járőrszolgálat ellátása a körzeti megbízott feladatai közé illeszkedne. Ezen rendelkezés a szolgálati előjárónak csak arra ad lehetőséget, hogy egy adott (azaz eseti jellegű) feladat meghatározott szolgálati formában történő végrehajtását rendelje el, és nem arra, hogy a járőrszolgálat feladatait visszatérően, rendszeresen a körzeti megbízotti beosztás részeként kezelje; ilyen törekvés a jogszabály szövegéből (“a feladat”) sem olvasható ki. A hivatásos állomány tagjaira vonatkozó rendelkezések kógensek, eltérést nem engednek (EBH2010.2259.), ami egyúttal azt is jelenti, hogy azoknak az alperes által tett kiterjesztő értelmezés nem adható, az a Szolgálati Szabályzat 67. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésből sem következik. Lényeges továbbá, hogy az eldöntendő kérdés nem az volt, hogy a TIK jogszerűen utasíthatta-e a felperest, hanem az, hogy ezekért a többletfeladatokért a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti ellentételezésre jogosult-e. Az elsőfokú bíróság tehát megalapozottan állapította meg a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a felperes megbízási díjra jogosultságát.

[14] Mindezekre tekintettel az ítéltábla megállapította, hogy a Hszt. módosítással érintett időszak vonatkozásában a megbízási díj megfizetésének feltételei – a megbízási rendszeres jellege és a jelentős többletmunka ellátása miatt – ugyancsak fennálltak, ezért az elsőfokú bíróság a kereset megalapozottságáról e körben is helytálló döntést hozott.

[15] A másodfokú bíróság a jogalap körében nem fogadta el az alperes hivatásos pótlékkal kapcsolatos azon érvelését sem, miszerint őt a megbízási díj az e pótlékban való részesülése okán sem illeti meg. E körben utal arra, hogy hivatásos pótlékra a hivatásos állomány valamennyi – még a beosztásához nem tartozó többletfeladatokat el nem látó – tagja is jogosult; e juttatás, mint javadalmazási forma, a megbízási díjtól elkülönül, a kettő külön jogcímen érvényesíthető. A hivatásos állomány tagjának hivatásos pótléka az eredeti és a kinevezése szerinti szolgálati beosztáshoz tartozó feladatellátás alapján, míg megbízási díj a munkaköri feladatokon felül teljesített többletfeladat-ellátás esetén jár, azaz a két juttatás az alperes által kifejtett módon nem mosható össze, egymást nem váltja ki. Ugyanezen okból nem osztotta az alperes túlszolgálat hiányával összefüggő okfejtését sem, hiszen annak, hogy a felperes a perbeli időszakban a beosztásához nem tartozó feladatokat a szolgálati idejében vagy azon túlmenően teljesítette-e, jelentősége szintén nem volt; a megbízási díj túlszolgálat ellentételezésével egyébként sem pótolható.

[16] A megbízási díj mértékével kapcsolatban az ítéltábla hangsúlyozza, hogy az az ellátandó munkaköri feladatokhoz köthető, a díjazás azért jár, mert a rendvédelmi szerv tagja az eredeti munkaköri feladatoktól eltérő többletfeladatot végez és ezt a többletterhet a Hszt. 71. § (5) bekezdésében a jogalkotó az illetményalap 50-200%-áig terjedő összeggel kompenzálja. A követendő bírói gyakorlat szerint (Kfv.VII.37.780/2020/5.) a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg. A mérlegelés szempontjait a munka bonyolultsága, az eredeti munkaköri feladatokhoz viszonyított időigénye, annak gyakorisága, az arra előírt többlettudás birtokában kell meghatározni. Valamennyi szempontot összességében kell mérlegelni, továbbá a rendvédelmi szerv tagja által elvégzett feladatok egyedi vizsgálata alapján kell arról dönteni, hogy a ténylegesen ellátott többletfeladatért milyen mértékű megbízási díj jár. Mivel az alperes nem állapított meg, és nem fizetett megbízási díjat, azt az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörben határozhatta meg. Az alperes fellebbezésében olyan tényszerű, és nem általánosságban megfogalmazott körülményre nem hivatkozott, mely az elsőfokú bíróság mérlegelését okszerűtlenné, iratellenessé, vagy alaptalanná tette volna. Az elsőfokú bíróság a mérlegelése során a jogszabályi kereteket nem lépte túl, ítéletéből a mérlegelés alapjául vett körülmények, azok értékelése megállapítható.

[17] A fent kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[18] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontjára, 3. § (1) bekezdés a) pontjára és (4) bekezdésére figyelemmel a felszámítással egyezően állapította meg.

[19] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott (112.858 forint összegű) fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 96. § (1) bekezdés b) pontja, 102. § (1) és (6) bekezdései alapján az állam terhén marad.

[20] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. § alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[21] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. május 19.

dr. Rác Krisztina s.k.	dr. Józsa Ágnes s.k.	dr. Robotka Imre s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró